

# Duch Bytkowski

Nr 3 (87)  
1 marca 2020



**Nawracajcie się  
i wierzcie  
w Ewangelię**



# Wierzę i rozumiem

Z cyklu katechetycznego: *Eucharystia daje życie*

## x. Michał Mendakiewicz

Temat obecnego roku duszpasterskiego zachęca i przynagla nas do tego, by jeszcze lepiej poznać i zrozumieć Eucharystię, a przez to jeszcze bardziej Ją umiłować. Dlatego też, poczynawszy od bieżącego numeru, będziemy chcieli Państwu - w telegraficznym skrócie - przybliżyć sens i znaczenie poszczególnych części i momentów Mszy świętej, poczynawszy od postaw liturgicznych.

Postawy liturgiczne (nie mylić z gestami liturgicznymi – o czym później) wyróżniamy następujące: stojąca, klęcząca, siedząca, prostracji i procesja.

**Postawa stojąca** jest wyrazem uszanowania. Wszędzie na widok osoby wyżej postawionej przybiera się postawę stojącą. Podczas liturgii postawa stojąca jest zewnętrznym znakiem głębokiego uszanowania dla Boga jako najwyższego Pana (Mt 6,5; Mk 11,25; Łk 18,11; 22,46). Stanie jest znakiem radości z odkupienia. W postawie stojącej Ojcowie Kościoła widzieli symbol świętej wolności dzieci Bożych. Uwolnione od grzechu i nie są już niewolnikami. Omawiana postawa stojąca oznacza też gotowość do działania w liturgii.

W Nowym Testamencie znajdujemy aż 59 wzmianek o przyjęciu postawy klęczącej. Miała ona trzy formy; padnięcie na twarz (Pwt 26,10; Joz 5,15; Mk 14,35), upadnięcie do stóp (Mk 1,40; Mk 10,17; Mt 17,14; Mt 27,29) i klęczenie (w Starym Testamencie: 2 Krn 6,13; Ezd 9,5, a Nowym Testamencie: Dz 9,40; Dz 20,36, Dz 21,5). Przykład modlitwy na klęczkach dał nam sam Chrystus Pan modlący się w Ogrodzie Oliwnym (Łk 22,41). Przez ukłęknięcie człowiek wyraża swoją małość wobec Boga. Gest ten jest znakiem adoracji: pokornego uwielbienia Bożego Majestatu. Czytamy bowiem w liście św. Pawła do Filipian (Flp 2,6-11): „aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano, istot niebieskich i ziemskich i podziemnych”. Dzisiaj klęczenie symbolizuje wielbienie Boga. Jest także znakiem usposobienia modlitewnego, pokutnego i błagalnego. Warto w tym miejscu również zwrócić uwagę, iż omawiana postawa zakłada w liturgii klęczenie na dwa kolana, a nie radosny „przykuc” jak to można niejednokrotnie w kościele zaobserwować. Należy odróżnić postawę klęczącą od przyklęknięcia. Pod-



czas przyklęknięcia klęka się zawsze na prawe kolano i nie czyni się przy tym żadnych gestów, np. znaku krzyża.

**Pozycja siedząca** według starożytnego zwyczaju przysługiwała urzędnikom, nauczycielom i sędziom jako znak władzy i godności (Ps 106,32; Mt 19,28; Łk 4,20). Sam Chrystus siedząc nauczał w świątyni jerozolimskiej; Łk 2,46. Biskup zasiadał na swojej katedrze i z niej nauczał oraz przewodniczył liturgii. Podobnie czynił prezbiter. Sprawując sakrament pokuty kapłan zajmuje pozycję siedzącą na znak powagi urzędu sędziowskiego. Wierni w kościele nie zawsze siedzieli. Przez całe wieki w kościołach nie było ławek. Siedzenie jest także postawę słuchającego ucznia. Jest znakiem skupienia, przyjmowania i rozważania Słowa Bożego (Łk 2,46; 10,39; 1 Kor 14,30; Dz 20,9).

**Leżenie krzyżem** czyli rzucenie się twarzą na ziemię, zwane także prostracją znane było już w Starym Testamencie (Rdz 17,3; Pwt 9,18; 1 Krl 8,54; Joz 5,15) i jest znakiem najgłębszej adoracji oraz pokuty. Jest to jeszcze większe uniżenie siebie wobec Majestatu Bożego aniżeli klęczenie. Leżenie krzyżem symbolizuje najgłębsze poniżenie siebie i najusilniejszą modlitwę. Lepiej niż słowa wyraża ono całkowite oddanie się Bogu i poczucie własnej słabości. Do liturgii rzymskiej

padanie na twarz weszło prawdopodobnie pod wpływem ceremoniału bizantyńskiego. Obecnie celebrans kładzie się krzyżem przed ołtarzem na początku ceremonii Wielkiego Piątku, na znak, że Odszedł nasz Pasterz; Jezus Chrystus. Podobnie osoby, które otrzymują święcenia padają na twarz i leżą krzyżem podczas śpiewania Litanii do Wszystkich Świętych. W wielu zgromadzeniach zakonnych, także przyjmujący profesję zakonną przybierają postawę leżenia krzyżem.

**Procesja** (łac. procedare - iść, kroczyć) to szczególna forma postawy - cały czas w ruchu. Polega ona na kroczeniu, przemieszczaniu się z jednego miejsca na drugie. Nie jest to jednak chód bezcelowy i nic nie znaczący. Według symboliki liturgicznej, wyraża on wędrówkę Ludu Wybranego z niewoli egipskiej do Ziemi Obiecanej. Sobór Watykański II naucza, że każda procesja to symboli nowego Ludu Bożego, pielgrzymującego za Chrystusem i z Chrystusem (na czele procesji niesiony jest przecież krzyż - znak Jego przejścia od śmierci do życia) do nieba (do Nowej Ziemi Obiecanej). Szczególną formą procesji są tzw. procesje teoforyczne, które pojawiły się w liturgii Kościoła od XIV w., wraz z rozwojem kultu eucharystycznego (gr. theos - Bóg, foros - nieść). Zwane są one zatem inaczej procesjami eucharystycznymi, bowiem w ich czasie niesiony jest w monstrancji Najświętszy Sakrament.



# A w marcu...

## Redakcja Ducha Bytkowskiego

**D**opiero co, w środę, posypano nam głowy popiołem i tym obrzędem rozpoczęliśmy okres Wielkiego Postu, który obejmie cały marzec i początek kwietnia.

W marcu, zgodnie z kalendarzem, trzy dni szczególne:

**4 marca** - święto św. Kazimierza Królewicza - Patrona Polski i Litwy

**19 marca** - uroczystość św. Józefa Oblubieńca MP

**25 marca** - uroczystość Zwiastowania Najświętszej Marii Panny.

**19 marca**, w uroczystość św. Józefa, jak co roku, będzie odprawiana msza św. w naszej kaplicy cmentarnej, której Święty Józef jest jej patronem. Intencja o spójność i zbawienie dla wszystkich zmarłych, pochowanych na naszym cmentarzu, dopełnia obchody tej uroczystości. Dzień ten, oznacza tradycyjnie początki wiosennych działań porządkowych na ogródkach.

Uroczystość Zwiastowania Najświętszej Marii Panny to pamiątka objawienia się Archanioła Gabriela i jego zapowiedź narodzenia Syna Bożego, czego opis znajduje się w Ewangelii Św. Łukasza. W Kościele katolickim uroczystość ta obchodzona jest 25 marca, na dziewięć miesięcy przed uroczystością Bożego Narodzenia. Jest to dzień, w którym Maryja dowiaduje się, że będzie miała dziecko. Jest to więc uroczystość, o szczególnym znaczeniu dla kobiet. Prawdziwie ich chrześcijański Dzień. Nie tylko 8 marca.

Marcowy Dzień Kobiet poprzedza wspomnienie świętych męczennic: Felicyty i Perpetuy, obchodzone w Kościele 7 marca. Święte poświęciły swoje młode życie za wiarę w Jezusa Chrystusa, której nie chciały się wyrzec, a ich cierpienia i męczeństwo stanowią szczególną kartę historii pierwszych męczenników wiary chrześcijańskiej. Zginęły w 203 roku w Kartaginie skazane na podstawie edyktu z 202 roku przeciwko chrześcijanom. Najpierw wypuszczono na nie dzikie zwierzęta, a gdy to nie przyniosło im śmierci męczeńskiej, obie ścięto. Ich postacie wspomina się w Kanonie Rzymskim lub Pierwszej Modlitwie Eucharystycznej.

O św. Felicycie i św. Perpetui pisaliśmy rok temu w Duchu Bytkowskim.

A w naszym parafialnym kościele:

**7.03** – kolejny wieczór modlitewny i nabożeństwa związane z Wielkim Postem.

Każda niedziela w tym miesiącu jest w liturgii niedzielą Wielkiego Postu. Marzec jest bowiem – jak określił to ks. Arcybiskup Wiktor Skworec w liście do diecezjan czytany 23 lutego – miesiącem pokuty. Stąd w naszym kościele każdy piątek marca o godz. 17.00 Droga Krzyżowa i niedzielne nabożeństwa Gorzkich Żali (godz. 16.15) połączone z kazaniem pasyjnym.

Pod koniec marca planowana jest tradycyjna już msza w Bazylice Piekarskiej i parafialna Droga Krzyżowa na piekarskiej Kalwarii.

*Dobrej marcowej pogody i słonecznych dni życia  
Czytelnikom redakcja Ducha Bytkowskiego*



# Pokolenie Lewiego dziś ...czyli jestem ministrantem

Z cyklu “bytkowskie wspólnoty”

**Hiacynta Zdechlikiewicz**

Miesiąc temu mogliśmy dowiedzieć się, co słyhać w Oazie. Natomiast tym razem udało nam się porozmawiać z chłopakami, którzy posługują w naszej parafii. Zachęcam do lektury, która została przygotowana przez animatora Adama Lisieńskiego:



Słowo ministrant, pochodzące z łac. ministrare – służyć, posługiwać, już w samym znaczeniu ukazują nam zadania, jakie, my ministranci, mamy pełnić. Ministrant jest osobą, która posługuje: podczas Eucharystii, podczas nabożeństw - posługuje w liturgii. Można sobie zadać pytanie: od jak dawna istnieją ministranci? Czytając Pismo Święte natykamy się na starotestamentalne pokolenie narodu izraelskiego wybrane

do służby – pokolenie Lewiego. A więc już w czasach Starego Przymierza mamy wzmiankę o osobach, których zadaniem było posługiwanie w świątyni.

I tak do dnia dzisiejszego mamy ministrantów, których posługa jest nierozłącznie związana z miejscem jej sprawowania – z kościołem. To właśnie w nim ministranci są najbardziej widoczni – ubrani w kolorowe stroje lub białe



alby przepasane cingulum – aby asystować, uświetniając liturgię. Tak więc i naszym głównym zadaniem staje się ubogacenie liturgii Kościoła poprzez posługę Bogu i ludziom.

Bycie ministrantem to dużo obowiązków, szczególnie wobec samego siebie. Jednak, tworząc wspólnotę jesteśmy „każdy dla każdego”, służąc pomocą, radą, kierownictwem, ale również dobrą zabawą. Ministrantstwo kształtuje człowieka i wielokrotnie ukazuje wartości wyższe niż technologiczne zagubienie w wirtualnej rzeczywistości kreowanej za pomocą smartfonów, zmienia sposób patrzenia na świat i sprawia, że nie przechodzimy obojętnie wobec osób potrzebujących chociażby naszego duchowego wsparcia.

W naszej ministranckiej wspólnotcie nie ma co narzekać na nudne spędzanie czasu. Organizujemy różne wyjścia, gry terenowe, wyjazdy i wiele innych. Przykładami mogą być:

- ubiegłoroczny wyjazd do Ustronia w czasie ferii zimowych, kiedy to zdobyliśmy Czantorię po wielu wysiłkach i zmaganiach ze śnieżnymi zaspami. Jednak determinacja każdego z nas pozwoliła nam jeszcze zejść do Wisły. Nie brakowało również bitwy na śnieżki, do której przyłączył się także nasz Ksiądz Opiekun. Po dotarciu do centrum Wisły zjedliśmy coś ciepłego i po ciężkim dniu oraz zma-

ganiach wróciliśmy w pełni szczęścia do domu;

- gra w podchody na terenie Parku Śląskiego, która zarówno uczyła nas szukania strzałek na drzewach i drogach, jak również rozwijała duchowo. Po dotarciu na miejsce nie zabrakło również kiełbas z grilla dla każdego wytrwałego uczestnika;

- wyjście na kręgle do Renomy, podczas którego mogliśmy zmierzyć się w wyrównanej na kategorii wiekowe rywalizacji. Dobrej zabawy nie brakowało, a nasz entuzjazm zwiększył się jeszcze bardziej przez zjedzenie pizzy;

- wyjazd dekanalny do Rud Raciborskich, podczas którego mieliśmy okazję, wraz z ministrantami z dekanatu Siemianowic Śląskich, zwiedzić Pocysterski Zespół Klasztorno-Pałacowy, jak i również Zabytkową Stację Kolejki Wąskotorowej oraz kuźnię. Zwieńczeniem naszego wyjazdu była Msza Święta w Bazylice Matki Bożej Pokornej;

- turnieje ministranckie w piłce nożnej, które rozpoczynają się od wyboru drużyny w parafii oraz wielu treningów. Następnie mierzymy się z ministrantami z naszego dekanatu, a później, jeżeli uda się przejść dalej, z ministrantami z Archidiecezji. Nasze wyniki z minionych lat pozwoliły nam zaklasyfikować się na drugim miejscu w całej Archidiecezji Katowickiej.





To zaledwie 5 z wielu aktywności, jakie staramy się podejmować na rzecz wspólnoty. Obecnie trudno jest zachęcić nowych ministrantów, mimo tak wielu ciekawych zajęć. W minionym roku najcięższy okazał się dla nas czas kolęd. Jednak najważniejsze we wspólnocie jest budowanie jedności, dzięki której urzeczywistniamy nasze działanie w Kościele i dzięki której ten „jeden, święty, powszechny i apostołski

Kościół” (por. „Credo”) staje się naszym drugim domem, w którym uznajemy Chrystusa za Króla i Pana Wszechświata, co wielokrotnie potwierdza nasze zawołanie: „Króluj nam Chryste – zawsze i wszędzie!”

Chciałbyś do nas dołączyć i nas wspomóc? Zapraszamy na nasze zbiórki w każdą sobotę o godzinie 9:00. Na pewno nie pożałujesz.

---

# Sługa Boża Zofia Tajber

Z cyklu: Kobiety w Kościele

---

## Jadwiga Sloska

O. Zbigniew Ptak, paulin z Krakowa, który gościł ostatnio w naszej parafii, w swoim kazaniu wspomniał o Słudze Bożej Zofii Tajber. Warto zapoznać się z jej życiorysem.

Zofia Paula Tajber urodziła się 23 VI 1890r. Jej rodzice przybyli ze Śląska do Białej Podlaskiej, gdzie założyli tartak i fabrykę akcesoriów szewskich. Zosia była ich piętnastym dzieckiem. Gdy ma 5 lat rodzina przenosi się do Żytomierza na Wołyniu.

Jej umysł i serce dziecka kształtuje się na obserwacji ludzi zatrudnionych u jej rodziców i rozmowach prowadzonych w rodzinnym domu. Już wtedy odczuwała pragnienie służenia biednym i cier-

piącym. W wieku gimnazjalnym rodzi się postanowienie wstąpienia do klasztoru. To nie spodobało się jednak jej ateistycznej rodzinie, która zniechęca ją krytycznymi rozmowami na temat Kościoła i duchowieństwa. Młoda dziewczyna przechodzi kryzys wiary, przestaje się modlić, odsuwa się od Kościoła. Ma talent muzyczny i plastyczny, rozpoczyna studia w tym kierunku. Jednak rozstanie z Kościołem skutkuje u niej głębokim poczuciem pustki. Lata rewolucji i I woj-



ny światowej wycisnęły na niej piętno cierpienia ludzkiego i moralnego. Te doświadczenia skłaniają Zofię do poszukiwań sensu życia. W Wielki Piątek 2 kwietnia 1915 r., w Kościele Św. Aleksandra podczas adoracji Najświętszego Sakramentu, Zofia przeżywa swoje nawrócenie. Następuje zwrot ku wierze. W 1918 r. 22 lipca przyjmuje sakrament bierzmowania. W trakcie lektury Pisma św. doznaje olśnienia, wewnętrznie odczuwa, że Bóg istnieje i kocha także ją i że jest blisko każdego z nas. Swoją odmianę zanotuje tak „...Muszę zaznaczyć, że od chwili gdy poznałam i pojęłam nieskończoną Miłość Boga do każdej duszy ludzkiej, dla której On Bóg stał się Człowiekiem, już nigdy w tę Jego Miłość ku mnie nie wątpiłam i ona była moją we wszystkim dźwignią...”

Miłość do Boga staje się inspiracją do założenia zakonu kontemplacyjnego ku czci Najświętszej Duszy Jezusa Chrystusa. W 1920 roku przybywa do Krakowa z gotowym planem założenia Stowarzyszenia. Wpierw jednak musi wraz ze swoimi towarzyszkami przejść szkołę ubóstwa, pracy i cierpienia. Przechodzi formację duchową i dokształcanie religijne pod kierunkiem ojców Jezuitów. Ostatecznie arcybiskup metropolita krakowski Stefan Sapieha udziela zgody i 24 X 1923 r. następuje otwarcie pierwszego domu Katolickiego Stowarzyszenia dla pogłębiania życia religijnego ku czci Przenajświętszej Duszy Chrystusa Pana w Krakowie na Białym Prądniku.

Składając Śluby wieczyste siostra Zofia obrała imię Paula. Stworzenie stowarzyszenia pozwoliło Matce Pauli Zofii Tajber spełnić pragnienie prowadzenia takiej działalności charytatywnej, która zbliżała ludzi do Boga i Kościoła. Założyła ochronkę dla dzieci opuszczonych, punkt katechetyczny, punkt opatrunkowy, pomoc dla starszych, kuchnię dla biednych. Jej ideałem było „...żyć z Jezusem, w Jezusie, dla Jezusa i Jezusem...”. Za jej przyczyną powstała kaplica, przy której angażuje dzieci i młodzież do kółek ministranckich, różańcowych a także do występów w zespołach amatorskich. Stowarzyszenie zostaje 20 X 1949r. przekształcone w Zgromadzenie, a celem jest kult Najświętszej Duszy Chrystusowej, i pielęgnowanie nabożeństwa do Najświętszej Maryi Panny jako Matki Ciała Mistycznego Chrystusa. Działalność siostr w kraju i za granicą obejmuje także takie dziedziny jak: budzenie ducha apostołskiego i misyjnego, kształcenie i wychowywanie dzieci i młodzieży w duchu chrześcijańskim, pielęgnowanie chorych, prowadzenie pracowni i punktów usługowych, pomoc w pracach przy parafiach. W mówieniu i pisaniu o tajemnicy Chrystusa Żyjącego w naszych duszach Matka Zofia jest wręcz niewyczerpana. Matka Zofia promienieje miłością do bliźnich, sieje radość i pokój wokół siebie, wśród jej zawołań i takie „... Wszystkie dusze mają być ogrzane waszą miłością...” Mówiła, że Krzyż niesiony z miłością





bardziej ozdabia niż ciąży. U schyłku życia, dochodzi do wniosku, że potrzebna jest głębsza świadomość społeczna w członkach Kościoła, że Chrystus także współcześnie pragnie kontynuować swoje dzieło zbawcze, dlatego powinniśmy swoje powołanie, prace, cierpienia i doświadczenia łączyć z Chrystusem niosącym Krzyż.

W 1961 r. rozstała się z domem macierzystym i przeniosła na wiejską placówkę do Siedlca pod Krakowem, gdzie zmarła po ciężkiej chorobie, w opinii świętości 28 maja 1963r. Do końca życia okazywała miłość i radość. Pogrzeb odbył się na prądnickim cmentarzu 31 maja, a ceremonię pogrzebową spra-

wował ówczesny wikariusz Kapituły bp Karol Wojtyła. Przesłaniem mistyczki Matki Pauli jest takie: „Żywy Pan Jezus jest obecny nie tylko w tabernakulum, ale żywy Jezus jest obecny tak samo realnie w swoim Bóstwie i Człowieczeństwie w Eucharystii, jak i w wierzącym, który się Nim karmi”. Z inicjatywy Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Duszy Chrystusa Pana został 9 listopada 1993 r., za zgodą Stolicy Apostolskiej, otwarty proces beatyfikacyjny matki założycielki Pauli Zofii Tajber. 5 kwietnia 1994 r. doczesne szczątki Matki Pauli przeniesiono do sarkofagu w przedsionku Kaplicy domu generalnego w Krakowie przy ul. Matki Pauli Zofii Tajber 1 (poprzednio ul. Zygmunta Glogera 1).



# INTENCJE MSZALNE

## PONIEDZIAŁEK – 02.03.2020

- 7.00 Do Opatrz. Bożej przez wstaw. Mb Częstochowskiej, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie w intencji Heleny z okazji imienin oraz o Boże błóg. dla całej rodziny.
- 7.00 Z podziękowaniem z otrzymane łaski, z prośbą o dalsze błóg. Boże, dary Ducha Św., opiekę MB i potrzebne łaski dla Bożeny Dulat z okazji urodzin oraz dla rodzin: Dulat, Szymanowscy, Piechnik, Majków.
- 8.00 Za + mamę Eleonorę Barczyk w 4. rocznicę śmierci.
- 8.00 Za + mamę Olgę w rocz. śmierci, ++ z rodziny Krasoń, Sembol, Kasproicz i Wybraniec.
- 18.00 Za ++ ojca Teodora w 30. rocznicę śmierci, matkę Teresę w 21. rocznicę śmierci, ++ z rodzin Hainc, Hazubski.

## WTOREK – 03.03.2020

- 7.00 W intencji Antoniego z prośbą o uzdrowienie duchowe i cielesne.
- 8.00 Za + męża Andrzeja Piotrowskiego w rocznicę śmierci.
- 8.00 Za ++ teściów Lidię i Bronisława Stalmach.
- 18.00 Za + męża i ojca Józefa Lytek na pamiątkę urodzin oraz ++ pokrewieństwo z rodzin: Lytek, Nowak, Kozłowsy, Mołęda.
- 18.00 Za ++ mamę, babcię, siostrę Irenę Pilecką zd. Deszczaka oraz ojca i dziadka Zbigniewa Pileckiego.

## ŚRODA – 04.03.2020 – ŚWIĘTO ŚW. KAZIMIERZA, królewicza

- 7.00 Za + mamę Helenę Wiechula na pamiątkę urodzin.
- 8.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące – z ofiar ze skarbonki.
- 8.00 Za + męża Zygmunta Orlińskiego, za ++ rodziców Gertrudę i Edwarda Szczepanek, dziadków Bończyk i Szczepanek oraz pokrew. z obu stron.
- 8.00 Za ++ Sylwię, Ireneusza, Michała, Pawła Kilka oraz Sylwestra Kurzyca.
- 18.00 W kolejną rocznicę śmierci: Urszuli, Jana i Roberta Zięterskich, Annę i Zdzisława Sobór, Jolanty Sadowskiej, Irenę i Mariana Mzyk, Jadwigę i Jana Bruneckich, Monikę Hildebrant, Janinę Hojka, Stanisławę i Stanisława Dąbrowskich, Karinę Mikulik, dziadków z obu stron, dusze w czyśćcu cierpiące.

## CZWARTEK – 05.03.2020

- 7.00 Do Jezusa Chrystusa Najwyższego Kapłana w intencji kapłanów oraz o nowe i godne powołania do służby Bogu. Ofiara od czcicieli Jezusa Najwyższego Kapłana i Margarettek.
- 8.00 Za + Władysława Kafel o radość życia wiecznego – ofiara od rodziny Piśniak.
- 8.00 Za ++ babcię Elżbietę Pluta oraz pokrewieństwo.
- 17.00 WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU
- 18.00 Do Najświętszego Serca Pana Jezusa w intencji dzieci wczesnokomunijnych.
- 20.30 CZUWANIE MODLITEWNE - Za Parafian.



# INTENCJE MSZALNE

## **PIĄTEK – 06.03.2020**

**7.00** Do Najświętszego Serca Pana Jezusa o owocne przeżycie Wielkiego Postu. Ofiara od czcicieli NSPJ.

**7.00** Za ++ rodziców Irenę i Stanisława, dziadków, pokrewieństwo, Jadwigę i Erharda, dusze w czyśćcu cierpiące.

**8.00** Za dusze zalecane.

**17.00** DROGA KRZYŻOWA

**18.00** Za + Józefa Lytek – ofiara od pracowników SP nr 4 w Siemianowicach Śl.

**KORONKA DO BOŻEGO MIŁOSIERDZIA**

**19.00** MSZA ŚW. MŁODZIEŻOWA

## **SOBOTA – 07.03.2020**

**7.00** Do Miłosierdzia Bożego jako wynagrodzenie i zadośćuczynienie Panu Bogu i Matce Najświętszej za wszystkie obelgi i bluźnierstwa znieważające Niepokalane Serce Maryi. Ofiara od czcicieli Niepokalanego Serca NMP.

**7.00** Za ++ męża Józefa Ruta w 20. rocznicę śmierci, rodziców Józefę i Antoniego, braci Jana i Stanisława, szwagra Krystiana i Irenę Rozbroj.

**7.00** Za + żonę Reginę Wilk w 9. rocznicę śmierci.

**8.00** Do Opatrz. Bożej, przez wstaw. MBNP, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie, opiekę, dary Ducha Św. dla Jana urodzin oraz o błóg. Boże dla całej rodziny.

**18.00** Za ++ męża i ojca Henryka Franosz, rodziców, ++ z rodzin Franosz i Marcinkowski, pokrewieństwo z obu stron.

## **NIEDZIELA – 08.03.2020 – II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU**

**7.00** Za + Władysława Knafel – ofiara od chrześniaka Zbigniewa z rodziną.

**9.00** Do Opatrz. Bożej, przez wstaw. MBNP, z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie, opiekę, dary Ducha Św. dla Wiesławy z okazji 65. rocznicy urodzin oraz męża Tadeusza w kolejną rocznicę urodzin.

**10.30** Za ++ męża Bogdana Jabłońskiego w 17. rocznicę śmierci, rodziców Celinę i Szczepana Góreckich, teściów Stanisławę i Stanisława Jabłońskich, braci Góreckich.

**10.30** Za + Bogdana Bobrowskiego w 1. rocznicę śmierci.

**12.00** Do Opatrz. Bożej z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie, opiekę Anioła Stróża, dary Ducha Św. dla Uli Bastrzyk z okazji. rocznicy urodzin oraz o błóg. Boże dla całej rodziny

**15.00** Msza św. chrzcielna.

**16.15** GORZKIE ŻALE

**17.00** Do Opatrz. Bożej z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie, opiekę, dary Ducha Św. dla Renaty Klimuk z okazji urodzin oraz prośbą o błóg. Boże dla męża i synów.

**20.00** Za Parafian.

# OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

---

## 1 Niedziela Wielkiego Postu

- Liturgia tygodnia:  
04.03 – środa – święto św. Kazimierza, królewicza;  
07.03 – sobota – wsp. dod. św. męcz. Perpetuy i Felicyty.
- W Wielkim Poście zapraszamy na nabożeństwa pasyjne: Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym – w niedzielę o 16.15, zaś Droga Krzyżowa w piątki o 17.00.
- Msze św. za zmarłych zalecanych odprawiamy przez cały Wielki Post w każdy piątek. Wypominki (zalecki) za zmarłych można składać w kancelarii lub zakrystii.
- Przez najbliższe trzy dni (poniedziałek – wtorek – środa) przeżywać będziemy w naszym kościele tzw. Czterdziestogodzinne Nabożeństwo. Podczas tych dni będzie możliwość osobistej adoracji Najświętszego Sakramentu od godz. 8.30 do 18.00. Zapraszamy do udziału i modlitwy.
- W czwartek – o godz. 20.30 wieczorne czuwanie modlitewne, połączone z mszą św. oraz adoracją Najświętszego Sakramentu.
- W piątek o godz. 19.00 – msza św. młodzieżowa oraz spotkanie dla kandydatów do bierzmowania.
- Również w piątek rozpocznie się nowy cykl nauk przedślubnych dla narzeczonych. Początek o godz. 19.00 w salce obok kancelarii.
- W sobotę odwiedzimy chorych i starszych parafian z posługą sakramentalną. Prosimy, żeby zgłaszać ich do czwartku.
- W przyszłą niedzielę przed kościołami odbędzie się zbiórka na Fundusz Misyjny.
- Kolekta dzisiejszej niedzieli jest tzw. jałmużną postną.
- Wszystkim życzymy głębokiego przeżycia czasu Wielkiego Postu i dobrego przygotowania się do Świąt Wielkanocnych

